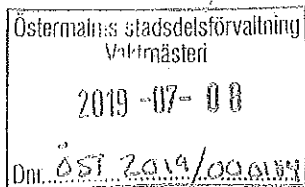

13 april 2019

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM

INKOM: 2019-04-15
MÅLNR: 8747-19
AKTBIL: 1

Till Förvaltningsrätten i Stockholm (FR)

Överklagande av Östermalms stadsdelsnämnds (ÖSN) beslut
2019-04-11, p 3 ang "Underlag för budget 2020 med
inriktning 2021 och 2022"

Av hälso- och sjukvårdslagen (HSL) kap 11-13 framgår att kommunen ska anordna viss sjukvård för dem som bor i bostäder med särskild service och för dem som deltar i verksamheter som anordnas enligt 3 kap 6 § socialtjänstlagen (SoL). Det ankommer på ÖSN att svara för sådan sjukvård inom sin stadsdel. ÖSN har inte planerat eller budgeterat medel för dessa ändamål. Det medför att beslutet strider mot dessa lagrum.

Enligt fullmäktiges instruktion får funktionshinderråden skulle detta viktiga ärende ha beretts i rådet. Så har inte skett. Av rådets protokoll 2019-03-18 framgår bl a

6. Information från stadsdelsförvaltningen

a) Treåringen

Förvaltningen arbetar med ett underlag för budgeten tre år framåt. Rådssekreteraren skickar ut "Treåringen" till rådet när underlaget är färdigt.

Uppenbarligen bereder förvaltningen budgetunderlaget för nästa år enligt nämnda citat. Trots fullmäktiges föreskrift har rådet *inte* fått delta i beredningen hitintills och kommer inte heller att ske. När underlaget är klart skickas det ut till ledamöterna. Då blir det omöjligt för rådet att påverka det slutliga förslaget. Detta är ett flagrant brott mot fullmäktiges föreskrift. Inte heller har ÖSN samverkat med pensionärs och handikapporganisationer enligt 5 kap 6 & 8 §§ SoL. Nämnden har också underlåtit att samverka med landstinget. Eftersom både stadsdelsnämnden och landstinget tillsammans är huvudmän för åldringsvård och psykiatri är det nödvändigt att samverka med landstinget. Inget i tjänsteutlåtandet tyder på att samverkan har skett med landstinget. Det är ytterst

---

allvarligt. Samma dag fastställde Riksdagens Socialutskott att det dubbla huvudmannskapet för psykiatrin inte fungerar. Utskottet beslöt därför i enighet att föreslå en lagändring så att vi får bara en enda huvudman för psykiatrin. I avvaktan på detta måste givetvis en stadsdelsnämnd tillämpa nämnda lagrum och fullfölja den samverkan med landstinget som stadgas.

FR brukar skriva att lagarna inte föreskriver *hur* samverkan ska. Det är riktigt men innebär naturligtvis inte att nämnden kan *underlåta* samverkan. Vägtrafiklagen föreskriver att vi ska köra bilen på vägens högra sida. Det är ointressant hur jag kör, om jag kör 40 eller 80 km/tim. Huvudsaken är att jag kör på vägens högra sida. Jag är t ex skyldig att betala en faktura senast en viss dag. Sedan är det ointressant om jag betalar med bankgiro eller plusgiro. Eftersom 5 kap 8 § SoL & 11 kap 3 § HSL föreskriver *att* samverkan ska ske är det lagstridigt av nämnden att underlåta förskriven samverkan.

11 kap 3 § HSL lyder alltså: I planeringen och utvecklingen av hälso- och sjukvården *ska* kommunen samverka med samhällsorgan, organisationer och vårdgivare

Det bör observeras att föreskriften om samverkan första gången infördes i 1982 års HSL. I specialmotiveringen till 8 § anförde Regeringen vikten av att samverka för att tillvarata de

---

funktionshinderades kunskaper och erfarenheter. Att denna föreskrift inte är obsolet visas av den omständigheten att propositionen till 2017 års HSL hänvisar till specialmotiveringen 1982.

2016/17:43,

författningskommentaren till 7 kap 7 § HSL: "Paragrafen, som i enlighet med Lagrådets förslag fått en annan placering än i lagrådsremissen, behandlas i avsnitt 6.4. Paragrafen motsvarar i huvudsak 8 § HSL. Landstingens samverkansansvar har i den nya lagen utökats till att gälla alla vårdgivare, inte enbart de privata. En motsvarande bestämmelse för kommunerna finns i 11 kap. 3 §. Förarbeten till bestämmelsen i HSL finns i prop. 1981/82:97 s. 59 f. och s. 123 f. samt prop. 1994/95:195 s. 82"

författningskommentaren till 11 kap 3 § HSL:

Paragrafen behandlas i avsnitt 6.5. Paragrafen motsvarar i huvudsak 21 § HSL. Kommunens samverkansansvar har i den nya lagen *utökats* till att gälla alla vårdgivare, inte enbart de privata. En motsvarande bestämmelse för landstingen finns i 7 kap. 7 §. Förarbeten till 21 § HSL finns i prop. 1990/91:14 s. 61 f. och s. 153 samt i prop. 1994/95:195 s. 82 f.

Citat ur avsnitt 6.5:

Kommunens samverkansansvar I fråga om kommunernas samverkansansvar i planeringen och utvecklingen av hälso- och sjukvården enligt 21 § HSL lämnar utredningen förslag som motsvarar förslagen för landstingen och mot bakgrund av motsvarande överväganden (avsnitt 6.4). Regeringen föreslår att bestämmelsen i den nya lagen (11 kap. 3 §) utformas på samma sätt som bestämmelsen om landstingens samverkansansvar (7 kap. 7 §, avsnitt 6.4).

Jag överklagar därför det rubr beslutet och hemställer att FR upphäver det. Jag yrkar att nämnden i ett yttrande får förklara varför den inte tillämpat dessa föreskrifter. Enklast kan detta ske i en muntlig förhandling som enligt FPL ska hållas när jag begär det. Beslutet bör inhiberas. Det torde vara självklart att beslutet upphävs eftersom nämndens beslut uppenbart strider mot anförd lag. Det är angeläget att beslutet inhiberas eftersom nämndens beslut ganska snart ska ligga till grund för stadens gemensamma budgetslut